

SLAGELSE SORØ

LOKALAFDELING

Du er ikke alene!

NR. 1
MAJ 2022

Lev

- LIVET MED UDVIKLINGSHANDICAP

ANNONCESALG

Rosengrenen ApS
Hovedgaden 8, 8670 Låsby
Tlf. 86 95 15 66
kl. 8.30-12.00 og 12.30-15.00
Mail: info@rosengrenen.dk

**Hvortil alle spørgsmål
vedr. annoncer bedes rettet!**

LEVS MEDLEMSSERVICE

Levs telefonrådgivning

Rådgivningen er åben
mandag til onsdag fra
kl. 10.00-12.00.

Ring 80 38 08 88. Du kan også
skrive til raadgivning@lev.dk
og vi svarer hurtigst muligt.

Levs aftentelefon

Rådgivningen har åbent hver
tirsdag kl. 19.00-21.00.
Ring på telefon 28 51 52 52.

SATS OG TRYK

Intryk ApS
Tlf. 70 21 10 00
www.intryk.dk

DEADLINE

Send indlæg til blad nr. 2/2022
senest den **9. september 2022**
til Henning Jahn
(ansv. redaktør)
Haldager Mark Vej 22
4250 Fuglebjerg
Telefon 22 58 86 82
henning@henningjahn.dk

Bestyrelsesliste

LEV SLAGELSE/SORØ FÆLLESKOMMUNEKREDS

www.lev.dk

Formand

Gitte Larsen
Rugvej 15
4220 Korsør
Mobil 28 53 13 09
Mail: gla@attheweb.dk

Bestyrelsesmedlem

Lene Hovmand
Islandsvej 5
4293 Dianalund
Mobil 40 10 93 30
Mail: lh@soelvagergaard.dk

Kasserer

Helle Omø Johansen
Topshøjvej 95
4180 Sorø
Mobil 61 31 12 39
Mail: helle@config.dk

Bestyrelsesmedlem

Morten Gaardboe
Gl. Holbækvej 5B
4200 Slagelse
Mobil 40 96 52 02
Mail: morten@altru.dk

Sekretær

Anette Jensen
Lorupvej 42
4200 Slagelse
Mobil 40 47 80 58
Mail: krogens@pc.dk

Bestyrelsesmedlem

Ole Andersen
Lodshusvej 26
4230 Skælskør
Mobil 26 20 60 32
Mail: oja@affaldplus.dk

Ansvarshavende redaktør

Henning Jahn
Haldager Mark Vej 22
4250 Fuglebjerg
Mobil 22 58 86 82
Mail: henning@henningjahn.dk

Suppleant

Palle Raun
Topshøjvej 95
4180 Sorø
Mobil 28 59 00 14
Mail: palleraun95@gmail.com

Find os på

Du kan også følge os på Facebook. Bare skriv Lev Slagelse/Sorø i søgefeltet.

BLIV MEDLEM AF LEV PÅ WWW.LEV.DK

Store besparelser og forringelser på vej!

Af Gitte Larsen, formand for Lev Slagelse/Sorø

Så er tiden udløbet for at lave høringsvar til Slagelse Kommunes besparelsesforslag for budget 2022-2025, som det nye byråd valgte at genåbne.

Vi fra Lev – livet med udviklingshandicap samt mange andre interesseorganisationer har arbejdet hårdt for at give politikerne et indblik i, hvordan livet for de svageste i samfundet vil blive, hvis de godkender de mange spareforslag.

DH – Danske Handicaporganisationer og Lev vil hele tiden holde øje med udviklingen og ikke mindst holde øje med, om lovgivningen på området bliver overholdt.

Alle os, som har valgt at bruge al vores fritid på at sikre, at de mest sår-

bare i vores kommune får et godt liv, må desværre indse, at det igen er de svageste i samfundet, der må betale prisen. Vi må alle leve med, at nuværende og tidligere politikere har taget nogle forkerte valg.

Slagelse Kommune er en sælgerkommune med mange gode tilbud til borgere med særlige behov.

Hvis besparelsesforslagene bliver vedtaget, vil botilbud, aktivitetstilbud, skoletilbud m.m. blive rigtig dårlige. Det vil betyde, at brugerne får et meget dårligere tilbud. De får meget dårligere livsvilkår – uden varme hænder og stor sandsynlighed for ensomhed og dårligere udviklingsmuligheder. Det bliver en dyr besparelse for os alle.

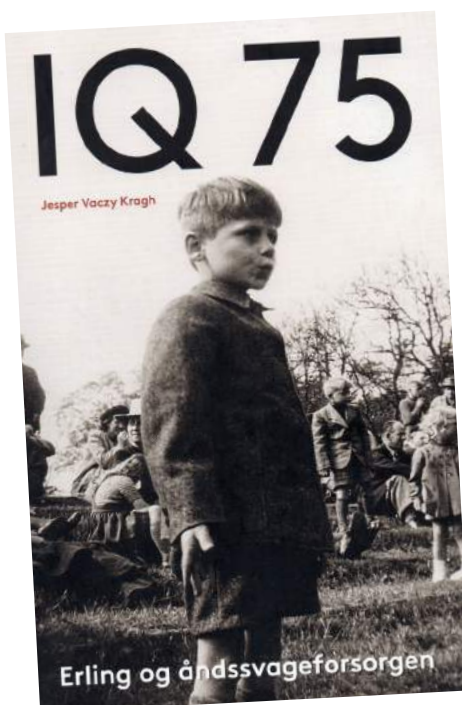
Det tidligere byråd havde en vision om, at investere i forebyggelse på det sociale område. Vi fra Lev kunne kun støtte den idé. Det nye byråd har nu valgt at gøre det modsatte. De vælger besparelser og endda store besparelser. Byrådet har ud fra vores synspunkt valgt at give dårligere livskvalitet for de socialt dårligste i vores samfund. De har valgt i første omgang at lade de svageste betale og derefter at sende regningen for den skade, det har gjort, videre til os alle. Til hvad nytte?

Betale regningen senere er ikke kun en økonomisk regning, men også personlige omkostninger for mange familier.

Den glemte Danmarkshistorie

Defekte, undermålere og minusindivider. Åndssvage har haft mange navne i tidens løb. Det gælder også Erling Frederiksen, hvis lange rejse gennem danske institutioner begyndte kort efter fødslen i 1941. I over 40 år var Erling anbragt udenfor hjemmet. Bogen IQ 75 giver svarene på, hvorfor det skete for ham og mange andre.

Erlings fortælling væver sig ind i en større, men glemt historie. Danmark var foregangsland, når det drejede sig om indgreb over for de åndssvage. Kastration, sterilisation og det hvide snit blev udført i et omfang, som det er vanskeligt at finde sidestykke til i andre lande. Siden vandt nye ideer om menneskerettigheder, ligestilling og integration frem.

De anbragte skulle ud af de store institutioner og have en så normal tilværelse som muligt. Det førte til et af danmarkshistoriens største sociale eksperimenter.

Gennem omfattende arkivundersøgelser og interviews med tidligere anbragte og ansatte fortæller IQ 75 historien om åndssvageforsorgen fra 1800-tallet til i dag.

Læs bogen IQ 75 forfattet af Jesper Vaczy Kragh, der er ph.d. i medicinhistorie og forfatter til en række bøger om psykiatri og udsatte gruppers historie.

Det er rystende læsning om en sort plet i Danmarkshistorien og spændende som en kriminalroman. Den er udkommet på Gads Forlag og udgivet som almindelig bog og lydbog.

Vinder af årets handicappris:

HandiLeg

Slagelse Handicapråd har valgt at give Handicapprisen 2021 til højskolelærer Lars Hazelton, Gerlev Idrætshøjskole – Center for Leg & Bevægelse, som står i spidsen for projekt HandiLeg.

HandiLeg er en pædagogisk metode som fremmer social og fysisk aktivitet i hverdagslivet for mennesker med udviklingshandicap, på bosteder, i institutioner, på værksteder og i dag- og aktivitetscentre.

Projekt HandiLeg har i Slagelse Kommune uddannet 20 borgere med udviklingshandicap og 10 pædagogiske personaler til ambassadører i HandiLeg.

HandiLeg er sjove, aktive lege og spil kendt fra Gerlev Legepark. Det sociale og inkluderende er i centrum. Ambassadørerne sætter gang i leg

og bevægelse med deres medborgere i hverdag og fest. HandiLeg kan være et kvarters afbræk i arbejdsdagen, det kan være en planlagt aktivitet hver onsdag, eller legen kan være en del af festen ved årets begivenheder.

HandiLeg er en social og fysisk aktivitet, som man gør sammen. Projektet har med kursusdage og vejledninger om de enkle lege og simple spil givet en ny forståelse og energi hos både borgere og personale for, hvordan man kan skabe "leg, latter og livsglæde" på botilbud, dag- og aktivitetscentre, beskæftigelse, m.v. for borgere med udviklingshandicap.

Lars Hazelton, Gerlev Idrætshøjskole

Fortsættes side 9

Handicaprådet ønsker med Handicapprisen 2021 at sætte fokus på initiativer, som får borgere med udviklingshandicap sammen om bevægelse, og det er begrundelsen for årets vinder.

- Lars Hazeltons energi og humør er altid helt fantastisk, og han er motiverende og anerkendende overfor alle deltagere. Lars formår at tilpasse legene undervejs, så alle kan være med – fra kørestol til løbende. Lars formår at få en gruppe af borgere, som normalt ikke ville bevæge sig, til at glemme, at det er det, de gør, siger Ole Andersen, formand for handicaprådet.

Handicaprådet vil i forbindelse med Handicapprisen udtrykke stor anerkendelse til projektet HandiLeg, som er et samarbejde mellem Gerlev Idrætshøjskoles Center for Leg & Bevægelse og TrygFonden.

HandiLeg handler om den værdi, legen rummer for alle mennesker – også borgere med udviklingshandicap. Lars Hazelton modtager Handicapprisen, som en særlig påskønnelse for at have udløst denne værdi via sit engagement. Prismodtageren selv er bærer over prisen.

- Jeg er både stolt og glad for handicapprisen. Men det er borgerne med udviklingshandicap og de engagerede pædagoger, som er de rigtige hovedpersoner. De har turdet tage imod tilbuddet om leg og fællesskab, og de har kastet sig over HandiLeg med stor motivation og begejstring. Jeg er jo bare katalysatoren for det hele, fordi jeg kender legene.

- Det er ambassadørerne – de borgere og pædagoger, som har deltaget i kurser og vejledninger om HandiLeg, der har gjort HandiLeg mulig. De har set hvilke muligheder og hvilken glæde, HandiLeg skaber hos deres medborgere og hos deres pædagogiske kollegaer, siger Lars Hazelton.

Prisen er på 10.000 kroner og uddeles hvert år i december. Årets tema var bevægelse, fordi det ofte er svært for borgere med udviklingshandicap at få bevæget sig tilstrækkeligt. Derfor vil Handicaprådet gerne belønne indsats, der får pulsen op hos borgere med udviklingshandicap. Vinderen vælges af Handicaprådet,

og prisen betales af byrådets Udvalg for Specialiserede Borgerindsatser.

- Handicapprisen giver os mulighed for at sætte fokus på, at Slagelse Kommune også skal være en god kommune for borgere med handicap. Årets vinder har gjort en kæmpe indsats, der skaber glæde og bevægelse hos borgerne, og jeg er rigtig glad for, at vi har mulighed for at belønne indsatsen, siger Sofie Janning (A), næstformand i Udvalget for Specialiserede Borgerindsatser.

Læs mere om projektet på www.gerlevhandileg.dk

Fakta om projekt HandiLeg

Projekt HandiLeg for mennesker med udviklingshandicap er med støtte fra TrygFonden. Formålet er at bruge de gode erfaringer med de traditionelle lege og spil fra Gerlev Legepark til at give borgere med udviklingshandicap en øget livskvalitet.

I projekt HandiLeg deltager udover Slagelse Kommune også Vordingborg, Køge, Rudersdal, Varde, Viborg, Morsø Kommune i projekt HandiLeg.

Projektet forløber fra 2018 til 2022.

KLAPjob

Job til mennesker med kognitive handicap

KLAPjob hjælper årligt ca. 600 førtidspensionister med kognitive handicap i job og har gennem deres landsdækkende virksomhedsnetværk formidlet 4200 skånejob og 215 fleksjob.

KLAPjob har allerede etableret 38 skånejob og 1 fleksjob i Slagelse Kommune – et tal, der nu forhåbentlig vil vokse yderligere.

Mandag den 28. marts tog Slagelse Kommune et stort skridt mod et endnu mere rummeligt arbejdsmarked, da der blev underskrevet en formel samarbejdsaftale med beskæftigelsesindsatsen KLAPjob.

- Vi er en kommune med mange aktive og engagerede lokale virksomheder, der altid står klar til at hjælpe med beskæftigelsesindsatsen. Med indgåelsen af aftalen med KLAPjob får vi nu en stærk samarbejdspartner, der sammen med de gode folk i Jobcenter Slagelse kan hjælpe os til at sikre, at flere borgere kan få et aktivt arbejdsliv hos vores virksomheder – uanset hvilke udfordringer, de måtte have, udtaler borgmester Knud Vincents (V).

Ved arrangementet, der fandt sted på Slagelse Rådhus, deltog ud over borgmesteren både repræsentanter fra KLAPjob, formand for Erhvervs-

Beskæftigelses- og Uddannelsesudvalg i Slagelse Kommune Jane Dahl (C), formand for Socialudvalget Sofie Janning (A) samt arbejdsmarkedschef i Slagelse Kommune Peter Sidelmann.

- Aftalen vi indgik idag vil forhåbentlig hjælpe til, at endnu flere af vores borgere, der står udenfor arbejdsmarkedet, kan få lige det job, der passer til dem og derved få mulighed for at bidrage til fællesskabet i meningsfulde job. Den viden, KLAPjob kan bidrage med ind i Jobcenteret og de særlige kompetencer, de kommer med, vil uden tvivl styrke vores indsats, udtaler Jane Dahl (C).

Sofie Janning (A), der deltog i arrangementet i egenskab af formand for kommunens Socialudvalg, er også stolt af den nye aftale og dét, den kan give borgerne.

- Det kan betyde meget for ens identitet og livskvalitet at føle, at man

bidrager med dét, man nu kan. Alle har en værdi og et potentiale, uanset handicap, og dét skal vi kunne understøtte på bedst mulig vis i Slagelse Kommune, siger hun.

Beskæftigelsesindsatsen KLAPjob under foreningen Lev samarbejder med erhvervslivet om at formidle skånejob og fleksjob til mennesker med udviklingshandicap og andre kognitive vanskeligheder såsom autisme, ADHD, spasticitet, epilepsi, sen hjerneskade eller personer med psykiske lidelser. Og de deler gerne ud af deres kompetencer.

- Vores erfaringer med denne type kommunesamarbejde er, at en formel aftale hjælper til med at skaffe endnu flere i job. Det gør en forskel, at vi kan bidrage med vores viden og netværk til kommunens indsats, siger Claus Bergman Hansen, der er leder af KLAPjob.

Omkring 50 børn og unge med og uden handicap og deres forældre deltog i et todages søskendekursus på Musholm i dagene 11. og 12. marts. På kurset blev der vendt mange emner i relation til de særlige problemer, der kan være i forbindelse med at vokse op sammen med en bror eller søster med et handicap.

Et af oplæggene var fra Mia Larsen, der er søster og tvilling til Camilla der har et udviklingshandicap. Vi har fået lov til at gengive Mias oplæg her i bladet.

Du er ikke alene

Søskendekursus arrangeret af Lev på Musholm Ferie- og Sportscenter.

Af Mia Larsen

Jeg har altid haft en ubevidst trang til at passe på Camilla. Selvom jeg var for lille til at forstå hvorfor, fik jeg det rigtig skidt, når jeg ikke var i nærheden af hende, for hvem skulle så passe på hende?

Vi startede i den samme børnehave, og jeg tror først, at det var på det tidspunkt, at det gik op for mig, at Camilla virkelig var anderledes.

De andre børn sagde, at hun var underlig, og det var hun vel egentlig også, det havde jeg bare aldrig tænkt over. Hun var jo bare min tvillingsøster.

Camilla kom i en specialbørnehave, da epilepsien for alvor satte en stopper for hendes udvikling, og vores fælles start på livet tog for alvor en drejning i hver sin retning.

Camilla er min tvillingsøster på otteogtyvende år. Hun bor på et bosted i Slagelse, og jeg bor i København. Vores forældre besluttede, at Camilla skulle flytte hjemmefra på samme tid som mig, da det ville være det mest naturlige, selvom hun altid vil være familiens lille pige. Camilla er hjemme hos mine forældre hver anden weekend, og her tager jeg ofte hen og besøger hende.

Jeg blev spurgt, om ikke jeg ville medvirke i et foredrag til "Du er ikke alene – et døgn med fokus på søskende til børn med et udviklingshandicap" arrangeret af Lev.

Her skulle jeg fortælle om, hvordan min opvækst har været med Camilla, og hvilke ting der har været svære som søskende.

At skulle skrive sort på hvidt, hvordan det har været, har været en udfordring, både fordi jeg aldrig har skullet forholde mig til det så konkret, men også fordi at jeg jo ved at alle familier er forskellige og står i forskellige situationer, så hvad skulle jeg fremhæve? Jeg fik alligevel skrevet nogle ting ned, som jeg vil fremhæve her.

Beskyttertrang og ansvar

Jeg tror, at alle søskende føler en særlig stærk trang til at beskytte sin søster eller bror, og den trang bliver helt automatisk forstærket markant, hvis man har en søskende med et udviklingshandicap. De vokser aldrig op og kan klare sig selv. De vil altid have behov for hjælp i større eller mindre grad. Som forælder har man

nok altid et ansvar overfor sit barn, men det er måske ikke lige så naturlig en følelse at have som søster eller bror. Det er en tung byrde at bære på sine skuldre, og det har hjulpet mig rigtig meget at snakke åbent om det med mine forældre, der også har brugt meget tid på at fortælle mig, at Camilla ikke er mit ansvar og min "pligt". Selvom det ikke rigtig ændrer noget, at de siger det, letter det stadigvæk på byrden at italesætte det, og det har fået mig til at indse, at det er en forventning og et ansvar, jeg har overfor mig selv, og ikke en forventning fra mine forældre.

Det var først efter, vi begge flyttede hjemmefra, at jeg for alvor begyndte at tænke på, at jeg en dag ville stå med ansvaret for Camilla alene. Når vores forældre en dag ikke er her længere, vil jeg være hendes nærmeste, og det betyder, at jeg vil skulle sikre mig, at hun altid har det godt. Det er en svær opgave at have, når man som hende, ikke selv kan sige hvordan hun har det. På en eller anden måde bliver hun mit barn og ikke min søster rent ansvarsmæssigt.

Man vælger selv, om man vil have børn, men en søskende med et udviklingshandicap følger ligesom bare med. Det er et ufrivilligt ansvar, som ikke er nogens skyld eller valg.

Det har givet mig meget ro, at Camilla er faldet godt til på sit bosted og har sit eget liv, hvor hun ikke er afhængig af familien hele døgnet. Jeg er glad for, at mine forældre har taget det valg at gøre hendes liv mere

selvstændigt, så det ikke er noget, hun skal tilvænnes om mange år, når jeg står alene med hende.

En bøn til mine forældre

Et ønske, jeg altid har haft, har været at have en til søster eller bror, både fordi at jeg til tider kan misunde et søskendeforhold mellem to "normale" søskende men også fordi, at hvis vi var 3 i flokken, så ville jeg ikke føle, at jeg ville komme til at stå alene med ansvaret. Jeg ville også have en at dele mine tanker og bekymringer med, som ville kunne forstå det fuldt ud.

Det er ikke det samme at snakke med sine forældre og heller ikke en ven eller veninde. De vil aldrig have samme forståelse.

Jeg forstår godt at vores forældre ikke har haft overskuddet til at få endnu et barn, men det er et lille ønske jeg altid har haft, velvidende at det jo så også ville betyde endnu mindre opmærksomhed til den enkelte, hvis vi var tre og ikke kun to.

Intet filter – på godt og ondt

Camilla har altid haft en ting for snørebånd i sko og bæltet i bukser. Det betød, at hvis man et øjeblik ikke havde øje på hende, var hun fluks igang med at åbne bæltet på manden bagved i køen i Netto eller binde en fremmeds sko op. Det er måske sødt og sjovt, når man er et lille barn, men det kunne være svært for fremmede at forstå, at Camilla er et lille barn i en ældre krop.

Camilla har også altid følt, at mine kæresten var hendes. Lidt pinligt når ens tvillingesøster pludselig sidder og laver kysmund over bordet til ens kæreste, når hele familien er på restaurant. Det er ikke på top10 over ønsker, når man er teenager. Tilværelsen har bestemt ikke været kedelig med hende som søster.

Den dårlige samvittighed

Da jeg var mindre, fik jeg ofte dårlig samvittighed over, at Camilla ikke kunne opleve de samme ting som mig. At hun ikke havde venner, der kom hjem til os og legede, og jeg kunne se på hende, at det påvirkede hende. Hun har følt sig udenfor, også selvom jeg har prøvet at inkludere hende så meget som muligt.

Når jeg havde veninder på besøg, og vi legede på mit værelse, bankede Camilla altid på døren og sagde:

“Det er bare mig Camilla. Må jeg ikke godt komme ind og lege, jeg piller ikke ved noget”.

En blanding af dårlig samvittighed og skyldfølelse skuldede ind over mig, og hun fik lov til at komme ind. Der gik lige nøjagtig 5 minutter, og så havde Camilla nået at rode ved ALT! Så blev hun fluks smidt ud af værelset, og så kunne jeg høre, at hun gik ind til mor og græd. Fuldstændig ulykkelig over ikke at måtte lege med.

Jeg tror, at mange har lignende oplevelser med mindre søskende, men forskellen er den konstante dårlige samvittighed, for hun har et udviklingshandicap. Hun kan ikke forstå det, og hun kan ikke gøre for det. Jeg har altid følt, at jeg skulle være den store og overbærende, og det har givet mig meget dårlig samvittighed, at jeg nogle gange har ønsket hende på månen.

Da vi var omkring 10 år, fandt mine forældre en aflastningsfamilie til Camilla. Hun var der 1 gang om måneden, og i den weekend havde jeg mine forældre for mig selv. Camilla har af gode grunde altid krævet enormt meget af mine forældres tid, og det har gjort, at de ofte måtte dele sig op, eller også måtte jeg væbne mig med tålmodighed, når vi skulle lave noget sammen. Camillas behov

har af gode grunde altid fyldt meget og er kommet i første række, så hvor var det skønt at have alenetid med vores forældre en gang imellem. Det er nogle tider, jeg stadigvæk tænker tilbage på som værende meget givende for hele familien, også selvom vi alle havde rigtig dårlig samvittighed over at skulle aflevere Camilla hos en anden familie.

Jeg ved, at det især har været hårdt for mine forældre, men det har også haft en kæmpe betydning for mit forhold til mine forældre, og det har helt sikkert givet dem noget mere overskud at få noget aflastning, så på den måde har det også gavnet Camilla.

Min søster er min styrke

Der er mange mennesker igennem mit liv, der har givet udtryk for, at det da må have været forfærdelig hårdt at vokse op som et skyggebarn. At have en udviklingshandicappet søster, der har krævet enormt meget tid. “Det er synd for dig”, har jeg ofte hørt.

Det har selvfølgelig ikke været nemt, det tror jeg, at alle pårørende til et barn med et udviklingshandicap kan skrive under på. Og ja, jeg har ikke fået den samme opmærksomhed som barn, og det har da bestemt nok også givet lidt ekstra i bagagen at kæmpe med.

Jeg har aldrig følt mig som et offer, og jeg bryder mig ikke om, når

folk ude fra hentyder, at det er synd for mig. Hvis det er synd for nogen, så er det min søster, og det har ærlig talt gjort mig irriteret, selvom jeg jo godt kan forstå, hvorfor folk siger det.

At vokse op med Camilla er min virkelighed, og jeg kunne ikke ønske mig, at det var anderledes. Jeg elsker hende lige præcis for den, hun er, så det er ikke synd for mig, at jeg har en søster med et udviklingshandicap.

Den heldige søskende

Jeg kan mærke, at jeg har følelsen af at være den “heldige” søster. Jeg føler, at jeg har trukket det længste strå, og jeg har en følelse af, at jeg skal udleve de ting, Camilla ikke kan. Jeg skal leve livet for os begge to fuldt ud, fordi hun er begrænset.

Jeg har det sådan for på en måde at retfærdiggøre, at det er hende, der blev syg, og ikke mig.

Mit bedste råd til pårørende med et barn med et udviklingshandicap må være at tale åbent om ens tanker og bekymringer. Der er ingen tanker, der er forkerte, og det er vigtigt, at man som forældre også deler ud om tanker og bekymringer, så man som søskende indser, at man ikke er alene om det.

Ens forældre har formentlig samme tanker og bekymringer. Samtalerne hjælper på den dårlige samvittighed og på ansvarsfølelserne.

SKALDER TIL!

Nogle af dem, der nok har haft det hårdest under coronanedlukningen, er mennesker med de mest omfattende handicap. Mennesker med multihandicap. På trods af at deres forældre og personale har gjort deres ypperste, må det have været hårdt med de mange restriktioner!

Af Henning Jahn

Nu er der heldigvis lukket op igen, og for at sikre flere og nye oplevelser til denne gruppe besluttede Lev Slagelse / Sorø at yde økonomisk støtte til to musikarrangementer på henholdsvis Elevhjemmet Heimdal og på botilbuddet Rosenkildevej 97.

Cathrine Lervig, der de sidste 20 år har specialiseret sig i at lave musik til mennesker med multihandicap, underholdt sammen med Søren Brynlolf og stod for de to arrangementer. De kalder sig "Vokalapyk".

Da en del mennesker med udviklingshandicap er uden verbalt talesprog, består deres sprog ofte primært kun af lyde. Derfor synger

Cathrine Lervig ikke med ord men med lyde, så det passer godt sammen. Instrumenterne er sang uden ord og perkussion.

Det var helt fantastisk at opleve, hvordan der opstod kontakt og kommunikation mellem Cathrine Lervig og de deltagende gæster. Gæsterne fik helt sikkert en rigtig god oplevelse.

Cathrine Lervig er sangerinde, komponist og underviser med en master i kreativ musikformidling fra Syddansk Musikkonservatorium.

Udover at tilbyde denne type musikarrangementer afholder hun kurser, foredrag og workshops og har undervist på pædagogseminarier i

"musik som sprog" og "musik som pædagogisk redskab".

I samarbejde med dr.pæd. Birgit Kirkebæk har hun udgivet bogen "Ingen lyd er forkert". "Vokalapyk" har på opfordring af personale fra bosteder og aktivitetscentre udgivet en cd med meditativ musik for alle mennesker.

Cd'en kan anvendes i de sanserum som findes mange steder. Den inviterer lytteren på en musikalsk sanserejse.

Cd'en kan købes via www.vokalapyk.dk

Se flere billeder på de næste sider

Sofie Janning

Af Jonna Egø

Vi har talt med Sofie Janning (A), der er ny formand for Socialudvalget i Slagelse Kommune, om udvalgets visioner for handicapområdet.

Visioner for handicapområdet

De tre vigtigste visioner indenfor handicapområdet er:

- Vi skal gøre det bedre i morgen end i dag, hvilket betyder, at vi altid kan blive dygtigere. I den forbindelse bliver vi nødt til at gøre op med nogle gamle traditioner vedrørende den måde, dette område er bygget op, som et eksempel den måde borgerne bor på. Kunne nogle af bostederne ændres til ungemiljøer? Desuden er det blevet drøftet, om man, udover at fokusere på den pædagogiske del af tilbuddet, også skulle have den somatiske del mere ind over. Mange af beboerne får medicin, måske er det muligt at skabe en større balance mellem de to områder. Det er en stor vision, at der bliver fokuseret lige meget på den pædagogiske og somatiske del.
- En anden vision, der er en af mine mærkesager, er, at familier med et handicappet barn ses som en helhed, så den enkelte families forskellige behov kan blive tilgodeset det samme sted. På den måde skal de ikke forholde sig til flere forskellige sagsbehandlere. Altså en indgang til tilbuddene, hvor de møder en person med en koordinerende funktion. Dette gælder også børne- og ungeområdet.

- Den sidste vision handler om overgangen fra barn til voksen, hvor der altså virkelig er noget, vi kan blive bedre til. Det er der, pårørendesamarbejdet bliver endnu vigtigere, fordi forældrene får en ny rolle, hvor de går fra at være forældre/værger til kun at være forældre. Det er en stor forskel.

Første drøftelse i det nye socialudvalg

Det er vigtigt at huske på, at socialområdet dækker et meget stort område med handicap- og psykiatridelen og hele det specialiserede børne- og ungeområde.

Min drøm er, at der på de forskellige institutioner kan oprettes forældrebestyrelser på samme måde, som skolerne har. Det vil også betyde, at alle borgere vil få den samme behandling. Socialudvalget skal jo ikke behandle enkeltsager. Rådets opgave er at gøre det bedste for flest mulige.

Mit arbejde som socialudvalgsformand er et aktivt tilvalg, fordi jeg finder det interessant, også selvom det kan være øretævernes holdeplads.

Da samfundet ikke har uanede økonomiske ressourcer, må der prioriteres. Der er selvfølgelig nogle lov-mæssige krav, som vi skal overholde.

For igen at fokusere på bygningsmassen, må vi prøve at undgå tomgangshusleje (det vil sige tomme boliger). Det beløb, vi mister her, kunne bruges til at give borgerne noget mere velfærd i dagligdagen.

I den forbindelse kunne der eventuelt ses på den måde lejekontrak-

terne er udformet. Her er rigtig mange ting, der kunne overvejes. Kunne man forestille sig at have to forskellige slags borgere boende i hver sin ende af samme bolig?

Ligeledes må vi se på alternative beskæftigelsesmuligheder, da det i nutidens samfund er blevet svært at finde job til personer med udviklingshandicap. I den forbindelse er det vigtigt at nævne VASAC, fx ude i Bilka. Man bliver helt glad, når man møder den arbejdsglæde og stolthed, deltagerne har i disse job.

Udvalgets største udfordring

De største udfordringer er absolut økonomien og manglen på kvalificeret arbejdskraft. Desuden giver vores boligmasse også store udfordringer, den er gammel, slidt og utidssvarende.

Udvalgets handleplaner for området

Der er rigtig mange handleplaner i spil indenfor området. Vi er ved at lave en helt stor plan, og jeg kan ikke komme med detaljerne, men det skal der nok komme en hel masse ud om. Det er noget, vi har arbejdet med de sidste par år.

Det er ikke noget, der bare kommer fra den ene dag til den anden, for det kan man ikke. Det er ligesom at vende en stor tanker, det tager nogen tid, før den kommer rundt. Vi skal sikre os, at vi har medarbejderne med, og alle de borgere, der bor her

Fortsættes side 23

eller i området, skal også med. Der er nogle, der har rigtigt svært ved forandringer, så det skal gøres i de rigtige tempi og på den rigtige måde.

Udvalget skal også forholde sig til den store sparerunde, den skal helst ikke betyde, at det påvirker det minimum, vi giver borgeren og heller ikke forebyggelsesindsatsen. Det vil bevirke flere udgifter i den sidste ende og er ikke værdigt for borgerne.

Så udvalget har noget på bedding og arbejder på sagen.

Tværfagligt samarbejde

Pårørendesamarbejdet er et tiltag, hvor det giver rigtig god mening at få endnu mere op omkring dette. Vi har hvert år et møde med workshops, hvor vi inviterer andre interessenter indenfor området. Mødedeltagerne bliver delt op i grupper, hvor der drøftes forskellige emner.

På denne måde kommer der mange supergivende input, som vi tager med derfra. Dialogmøder er meget givende, bl.a. fordi de ikke behandler enkeltsager, men generelle problematikker.

Går besparelserne ud over servicen på området?

Der er skal-områderne, dem kan der ikke røres ved, men man kunne godt frygte, at besparelserne vil berøre kan-områderne. Måske forebyggel-

sestiltagene og det ville give anledning til bekymring. Derfor håber vi at kunne finde besparelser på andre områder, fx som vi tidligere talte om tomgangshusleje. Udvalget har bedt om handleplaner på kan-områderne, så vi som politikere kan blive klædt på til at træffe kvalificerede valg. Vi kender jo ikke området godt nok.

Ligeledes det komplicerede takstområde der bl.a. påvirkes af, at Slagelse er en sælgerkommune, der sælger en masse pladser til andre kommuner.

Kan det nuværende ambitionsniveau opretholdes, hvis vi ikke kan skaffe kvalificeret personale nok?

Fordelingen blandt kommunens borgere har også ændret sig, fx er der langt færre med Downs syndrom nu, og en del tiltag har været bygget op omkring denne gruppe.

De handicappede bliver også ældre i dag, og det er jo dejligt, men det giver øgede udgifter, bl.a. på det somatiske område.

Måske kunne det overvejes at se på, om borgeren, når de når pensionistalderen, i lighed med andre borgere skulle have neddroset nogle af de pædagogiske tiltag og i stedet have andre tilbud, fx stoppe træningen med at vaske tøj og i stedet tilbyde gåture, hvor der kunne være flere sammen. Man kunne godt udfordre nogle tilbud, uden at det nødven-

digvis behøver at være dårligere for den enkelte.

Vi skal fokusere på, om aktiviteten stadig giver mening og er det bedste for borgeren. En aktivitet, jeg har besøgt, og som gjorde mig virkelig glad, er HandiLeg. Der er bl.a. bevægelse, der gives ansvar, det fungerer også for dem, der har store funktionsnedsættelser. Det, synes jeg, er livskvalitet.

Der er nogle, der ligger indenfor specialområdet, der klarer sig selv meget godt, det er hele tiden en balancegang med, hvor meget hjælp der er nødvendigt. Det er særligt vigtigt i ungdomsårene, at der tilbydes hjælp til at finde ud af, hvad man selv kan magte for at kunne strukturere sin hverdag og sit arbejde.

Det er vigtigt at investere i ungdomsårene, men jeg kan være bange for, at det bliver et spareområde. I disse år bør indsatsen med at finde relevant uddannelse eller arbejde have topprioritet, altså at forsøge at finde den rette beskæftigelse til den enkelte. Ligeledes at man lærer at stå på egne ben og lærer at gøre så meget som muligt selv, og få hjælp til det man ikke kan.

Besparelser i almenområdet

Nogle af de handicappede borgere er placeret i almenområdet, ikke som en spareøvelse, det er faktisk for at løfte nogle ind i normalområdet også med henblik på deres videre liv. Jeg synes almenområdet skal kunne rumme disse grupper, hvis de får ressourcerne og uddannelserne til det.

Autismeafdelingen på Stillinge Skole er et godt eksempel på, at det kan lade sig gøre.

Jo flere, der kan rummes i almen-skolen med kompetente mennesker og ressourcer omkring sig, jo bedre. Det er også vigtigt, at andre børn og forældre oplever, at vi ikke alle sammen behøver at være ens.

Bevare specialiseringen på området

Kan vi bevare det specialiserede område? Dette område er delt i dybt specialiserede og specialiserede, mener jeg det hedder. I det dybt specialiserede, arbejdes virkelig med fagligheder på alle områder, og det

kan godt være, det ikke er her, alle skal høre til.

Det er vigtigt, at der kommer styr på Slagelseborgernes vilkår først, så kan der tilbydes plads til borgere fra andre kommuner bagefter, hvilket også betyder noget økonomisk. Det er hele tiden en balancegang, for jo flere vi har indenfor et område, jo mere specialiserede bliver vi. Vi ved fx rigtig meget om autisterne, derfor kommer der mange til Slagelse Kommune.

Vi skal selvfølgelig have et vist antal for at løfte en opgave og et uddannet personale til opgaven. Vi lægger vægt på og bruger mange ressourcer på kompetenceudvikling også for at fastholde det gode personale.

Der bliver også afholdt specialkurser, som er specielt rettet mod Slagelseborgernes behov. Det er decideret kurser og uddannelser kun for vore ansatte, så det kan rettes mod det, vi har behov for.

Borgere fra andre kommuner

Selvfølgelig skal borgere fra andre kommuner kunne tilbydes tilbud

i vores kommune. Hvor mange er et spørgsmål om efterspørgsel og kvalificerede medarbejdere. Kommer der efterspørgsel på noget, vi er specialister i, og der er en ledig plads, så tager vi selvfølgelig borgeren.

Underskud på Specialcenter Slagelse

Dette kommer med i de handleplaner, vi arbejder med, for selvfølgelig skal problemet løses.

700 uafsluttede sager på børne- og ungeområdet

Nogle af disse sager kan afklares uden en indsats og andre med en lille indsats. Vi har ansat ekstra medarbejdere, som også har belastet økonomien. Disse medarbejdere kigger sagerne igennem og klargør dem til socialrådgiverne, som så afslutter dem. Vi er ved at ansætte en ny børn- og ungechef. En interimleder fra KL hjælper også.

Boligområdet

Vi er tilbage til de der tomgangsboliger. Hvis man har haft et stort hus, der har været gearret til folk med

Downs syndrom, og så lige pludseligt har man kun en fjerdedel. Skal vi så proppe alle mulige ind der?

Du kan ikke bare tage og flytte nogle beboere. De har jo deres lejekontrakter. Noget af vores boligmasse er ikke gearret til nutidens boliger, der er fx fælles bad og toilet.

Det er derfor, at det er et af de områder, vi har fokus på i omstillingsperioden på hele handicapområdet. Det er en af de der kæmpestore klumper, vi er i gang med at arbejde på.

Afsluttende bemærkninger

Afslutningsvis vil jeg pege på et megavigtigt område. Vi skal huske på, at det er alle os andre, der skal være talerør for mennesker med handicap, fordi det er ikke altid, at de kan tale deres egen sag, og det tror jeg, vi skal huske. Det er ikke dem, der står og råber højest.

Derfor er det så vigtigt, at engagerede mennesker og handicaporganisationer råber op, for hvem skulle ellers?

Bostedet

Bostedet har eksisteret under forskellige former siden 60'erne – tidligst under navnet Skovridergården, siden Bostedet Karen Marie.

I 2012 blev Klaus Petersen ansat som leder, og bostedet ændrede navn til Bostedet i Nyrup. Det er i dag et fuldstændigt selvstændigt privat botilbud og et af landets største.

Gården blev købt af de oprindelige stiftere af bostedet med henblik på at drive virksomhed. Dette blev til sidst til et botilbud. Bostedet har boliger til 40 personer og yderligere et dagtilbud til 36. Boligerne er hyggelige rækkehuse beliggende i et lille landsbymiljø. Såvel beliggenheden som arkitekturen er udarbejdet, så det ligner et privat rækkehuskvarter og ikke en institution. Det er også muligt at bo i hovedbygningen.

Målgruppen

Målgruppen er voksne lettere psykisk udviklingshæmmede borgere med et funktionsniveau, der gør det muligt for den enkelte beboer at bo i tilbuddets selvstændige boliger.

Målgruppen kan også ved siden af have forskellige ledsagediagnoser/problematikker – eksempelvis:

- Medfødt eller erhvervet hjerne-skade
- Autismespektrumsforstyrrelser
- Downs syndrom
- OCD/ADHD/Borderline
- Skizofreni
- Bipolaritet
- Psykoser
- Demens
- Diverse sociale problematikker
- Lettere misbrugsproblemer (alkohol og cannabis).

Beboerne er fra 18 år og opefter og kan bo på stedet hele livet, hvis det kan klares fagligt og sundhedsfagligt. Beboerne er efterhånden fortrinsvis unge.

Bostedet henvender sig til personer, der søger et fredeligt sted at bo med ro, uden stress og for mange indtryk, de skal forholde sig til.

Der optages beboere fra hele landet, men der er en overvægt fra nærkommunerne.

Visitation

Bostedet er selvisiterende. Henvendelserne bliver gennemgået af lederen sammen med den pædagogiske leder, og efter behov inddrages stedets psykiater. I denne proces tages

Klaus Petersen, leder.

der stilling til, om personalet har de kompetencer, der skal til for at beboeren kan få et godt liv på stedet. Ligeledes om vedkommende kan falde ind i beboergruppen.

Man oplever tit, at der må indhentes flere sagsakter. Nogle gange tager den pædagogiske leder og teamlederen på besøg hos den eventuelle beboer inden afgørelsen.

Hvis personen ikke kan optages på bostedet, så kan der vejledes til et andet og mere relevant tilbud.

Hvis de oplysninger, beboerne har med, ikke svarer til virkeligheden, kan det betyde, at vi må afbryde samarbejdet.

Det er lederen, der i sidste ende bestemmer, hvilke beboere der skal have et tilbud på bostedet. Med den efterspørgsel der er på pladserne, betyder det, at der kan skabes en homogen gruppe på stedet.

Dagtilbud

Dagtilbuddet har åbent dagligt fra 9 til 16 med mange lærerige og spændende samværsaktiviteter, fx

- Svømning
- Cykelværksted
- Ridning, rideterapi og staldarbejde
- Køkken/madlavning
- Sport
- Heldagsudflugter med forskelligt dannede indhold
- Fritidsliv/bålhytte
- Kreative værksteder
- Have/vedligehold
- Fotolære
- Logbog – at få dokumenteret beboernes livshistorier ift. de samværsaktiviteter og oplevelser, der tilbydes i dagtilbuddet.

Bostedet arbejder med at tilbyde relevante og meningsfulde samværsaktiviteter, hvor personalet er tæt på beboeren og fungerer som igangsætter, når det er nødvendigt.

Der tages også højde for, at nogle beboere kun kan fastholdes i en aktivitet i en halv time ad gangen, inden de har behov for en pause. De har så mulighed for at komme tilbage senere på dagen. Denne mulighed betyder stor tryghed for den enkelte, der på den måde undgår at blive udsat for unødigt pres og stress.

I den forbindelse er det vigtigt at pointere, at ingen af beboerne kan klare et arbejde på 37 timer om ugen. Alle aktiviteterne er for beboeren tilrettelagt på en sådan måde, at beboeren kan bevare sin selvstændighed og følelse af værdighed i det, der foregår.

Når det er muligt, er beboerne beskæftiget udenfor bostedet, fx i Brugsen eller hos graveren.

Individuelle planer

De individuelle planer udarbejdes i en dialog med beboerne, hvis denne ikke er i stand til at formulere egne ønsker til udviklingsområder, udvælger bostedet mål ud fra pædagogiske/faglige behov.

Der arbejdes ud fra følgende overordnede punkter:

- Indsatsbehovet
- Indsatsmål
- Succeskriterium
- Gennemførelse
- Dokumentation
- Opfølgning
- Løbende opfølgning på delmål – effekten af indsatsen
- Slutevaluering – effekten af indsatsen.

Der findes en lignende individuel plan på dagtilbudsområdet.

De individuelle planer for alle aktiviteterne indeholder megen social træning. Vi er nødt til at have social færdighedstræning på så stort sted som dette.

Mindst en gang om året måles der på al udvikling. Vi finder ud af den enkeltes funktionsniveau og kan tilrettelægge nye mål ud fra dette.

Denne individuelle plan afstemmes også med deres sagsbehandler.

Hvert kvartal afrapporterer vi ligeledes den procentvise udvikling/fremgang til disse.

Det vigtigste er, at der hele tiden sker udvikling for beboeren, og at vi møder dem, der hvor de er.

Faglighed

Bostedet har en værdi om at være bedst på alle områder, og det er også det, jeg som leder er ansat til af bestyrelsen.

Denne virksomheds erfaring er i virkeligheden rundet af at have haft et meget krævende autismitilbud i mange år. Det er en af grundene til, vi har viden og forståelse for hjernens funktioner. Det er den viden og forståelse, der gør, at vi prøver at visualisere tingene. Ligeledes at vi har overordnede strukturer på dagligdagen. Hver beboer har i deres lejlighed deres eget strukturskema, som de kan støtte sig til.

Vi er ikke bange for at arbejde med dannelse. Det er vigtigt at lære vores beboere, hvad der er rigtigt og forkert. Vi vil gerne lære dem noget om adfærdsnormer, og hvordan man opfører sig i al almindelighed, så de kan begå sig i det omgivende samfund. Vi arbejder meget med dannelse og tilbuddet er gennemsyret af værdier.

Personalet uddannes også i at arbejde ud fra en kobling af funktionstest og psykologi, så det går op i en større enhed.

Udredningsskema

Der udarbejdes et udredningsskema på beboerne med følgende overordnede punkter

- Baggrundsoplysninger
- Recovery – håb og fremtid/fremtidsoptimisme
- Vurdering af støttebehov og indsats
- Funktioner og forhold
- Omgivelsesfaktorer
- Aktivitet og deltagelse.

Pædagogiske tilgange

Vi vægter helhedssynet på den enkelte beboer højt og er pædagogisk funderet i de rette metoder og tilgange til den enkelte.

Afgørende for pædagogikken på stedet er, at vi hjælper beboerne med det, de ikke selv magter, men til gengæld motiverer dem til at bruge de færdigheder, de har.

Man kan sige, vi har en tilsigtet dagsorden med alt, hvad vi gør, og også på denne måde sikre, der hele tiden sker en udvikling.

Den gode relation mellem beboerne og personale er afgørende for videre udvikling.

Personalets uddannelser

Der er flere forskellige uddannelser blandt personalet. Der er en slags grundstamme af meget dygtige, uddannede pædagoger, social- og sundhedsassistenter og flere med kortere uddannelser.

Der er fastansat en sygeplejerske, som overordnet følger sundhedsfagligheden og blandt andet har løbende samarbejde med de praktiserende læger, sygehuse mv.

Endvidere har vi etableret en ugentlig lægeklinik på bostedet forestået ved en praktiserende læge, ligesom vi har etableret faste samarbejder med både en psykiater og en psykolog, der alle tilbyder sig efter beboernes behov.

Den enkelte medarbejder har gennemgået et meget krævende rekrutteringsforløb inden ansættelsen. Vi har ikke noget faghieraki, alle skal kunne løse opgaverne, uanset

hvilken uddannelse de har. Vi afholder løbende kurser på jobbet.

Vi har senest haft social recovery og neuropædagogik. Det næste faglige udviklingsområde bliver at implementere DPU (Dansk Pædagogisk Udviklingsbeskrivelse) samt at lære medarbejderne at arbejde med beboernes stemmehøring (personer, der hører stemmer i hovedet).

Overordnet tegner jeg sammen med bestyrelsen og MED-udvalget stedets profil. Bestræbelserne ligger i at give den gode værdiledelse, som så medfører, at medarbejderen selv ved, hvad de skal gøre.

Det er en forudsætning, at alle medarbejdere kan leve op til dette, da de ellers ikke kan være ansat.

Sundhedsfagligt fokus

Bostedet har flyttet sig fra at være et socialpædagogisk tilbud til at være både socialpædagogisk og sundhedsfagligt tilbud. Dette betyder, at der arbejdes med de målepunkter og retningslinjer for bosteder, som Styrelsen for Patientsikkerhed udstikker hvert år. Ligeledes arbejdes der med sundhedsjournaler.

Vi ved, at vores beboere lever i gennemsnit 15 til 20 år kortere end

andre borgere, og derfor har vi fokus på sundhedsfremmende tiltag i hverdagen, bl.a. sund kost og motion. Det er vores opgave at motivere dem til sundere vaner og dermed få et bedre liv helbredsmæssigt.

Mission

Bostedet i Nyrups mission er at tilbyde målgruppen midlertidigt eller permanent ophold i egen, selvstændig bolig suppleret med relevante samværsaktiviteter.

Under opholdet tilbyder vi individuel socialpædagogisk bistand og kompenserende hjælp til gennemførelse af almindelig daglig livsførelse i form af eksempelvis vejledning, guidning, støtte, pleje, omsorg og behandling.

Vision

Bostedet i Nyrups vision er at tilbyde vore beboere den højeste grad af etik, livskvalitet, personlig udvikling, faglig kvalitet og høje standarder i tæt samarbejde med værger, de pårørende, kommunerne og andre vedkommende interessenter.

Værdigrundlag

Det er meget centralt for bostedet i Nyrups pædagogiske virke at ar-

bejde ud fra respekten for beboernes absolutte integritet i forhold til det meget krævende og omfattende udviklings- og omsorgsarbejde, der er en væsentlig del af arbejdet på et specialtilbud.

Der arbejdes derfor ud fra bl.a. følgende værdier:

- At beboerne sikres ret til selvbestemmelse.
- At beboerne tilbydes mulig grad af selvstændighed og mulighed for at kunne tage personligt ansvar.
- At beboerne tilbydes tryghed, nærvær og omsorg.
- At beboerne tilbydes oplevelse af relation, respekt og ligeværd.
- At beboerne tilbydes støtte og hjælp til forståelse for, hvad der efter almen gældende etik og moral i givne situationer anses for at være rigtigt og forkert.
- At beboerne tilbydes mulighed for deltagelse i en indholdsrig og inspirerende hverdag med relevante beskæftigelse – eller samværsaktiviteter eller relevante fritidsaktiviteter.

Netværk

Der arbejdes meget med at fastholde beboerne i deres kontakt til familien, hvis det er muligt.

Beboerne på stedet udgør jo også en stor familie og er derfor også med til at skabe netværk. Der arbejdes målrettet med, at den enkelte har forskellige netværksrelationer.

Afslutning

Afslutningsvis skal det nævnes, at bostedet scorer 5 ud af 5 ved Socialtilsyn Østs vurdering af bostedets samlede kvalitetsstandard.

Samlet vurdering af tilbuddet: Det vurderes, at tilbuddet i meget høj grad arbejder målrettet med at skabe de rette livsbetingelser og trivsel for målgruppen, hvilket særligt ses i de faglige tilgange og metoder, der anvendes, og ses forankret i tilbuddet.

Kontakt

Hvis der ønskes yderligere informationer om bostedet, kan man bruge hjemmesiden: www.bostedinyrup.dk eller kontakte pædagogisk leder Inger Stokbjerg tlf. 23 28 46 82, mail is@bostedetinyrup.dk

BLIV MEDLEM OG BIDRAG TIL
AT FORSTÆRKE DET FRIVILLIGE
ARBEJDE FOR MENNESKER MED
UDVIKLINGSHANDICAP.

Indmeldelsesblanket

Medlemskontingent: sæt venligst X

☐ Årligt med blad	300 kr.
☐ Årligt for par med blad	425 kr.
☐ Årligt uden blad	175 kr.
☐ Livsvarigt med blad (enkelt person)	3.500 kr.
☐ Årligt for forening med blad	800 kr.
☐ Årligt abonnement	300 kr.

Pensionist/studerende *)

☐ Årligt med blad	150 kr.
☐ Årligt for par med blad	225 kr.
☐ Årligt uden blad	75 kr.
☐ Livsvarigt med blad (enkelt person)	3.500 kr.

Betal først, når girokortet modtages.

Firmamedlemskaber

☐ Alm. med blad	800 kr.
☐ Guldmedlem med blad (pr. år)	5.000 kr.

Et guldmedlem får ret til at bruge Levs logo samt at blive nævnt på Levs hjemmeside.

Undertegnede ønsker at blive medlem af [Lev Slagelse/Sorø](#)

*) Angiv her hvilket år du forventer at afslutte dit studie: _____

SKRIV VENLIGST MED BLOKBOGSTAVER:

Navn: _____

Evt. samlevers navn (parmedlemskab): _____

Adresse: _____

Postnummer: _____ By: _____

Telefon: _____ E-mail: _____

[Lev](#) er interesseorganisationen, der siden 1952 har arbejdet for at forbedre udviklingshæmmedes vilkår.

Lev · Blekinge Boulevard 2 · 2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696 · Fax 3635 9697 · E-mail: lev@lev.dk · URL: www.lev.dk

Du kan også tilmelde dig på www.lev.dk

HUSK
PORTO

Lev
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup